

Historijski arhiv u Osijeku

U vezi s promjenama naziva svih arhivskih ustanova u FNRJ te organizacijom arhivske službe u NR Hrvatskoj izmijenjen je rješenjem NO kotara Osijek g. 1960. kao regionalnoj međukotarskoj arhivskoj ustanovi i dotadašnjem »Arhivu u Osijeku« naziv u »**Historijski arhiv u Osijeku**«.

U g. 1959. proveden je prigodom evidentiranja svih registratura i sve arhivske građe NR Hrvatske takav popis i na čitavom području osječkog Arhiva tj. u kotarevima Osijek, Vinkovci, Našice i Virovitica. Prvo takvo evidentiranje od vanrednog je zamašaja, najprije jer se time po prvi put došlo do pregleda o arhivskoj građi na terenu, obuhvatila čitava postojeća arhivska stvarnost u njenoj cjelokupnosti, a zatim jer se tek na taj način došlo do mogućnosti da se ustanovljena arhivska građa i osigura.

Provedbom i nadopunjavanjem evidencije arhivske građe na terenu omogućena je sustavna provedba arhivske vanjske službe, što je kod osječkog Arhiva usko vezano s pitanjem povećanja arhivskog stručnog osoblja, jer je čitavih trinaest godina postojanja osječke arhivske ustanove sva unutarnja i vanjska služba ležala na jednom arhivistu i jednom arhivskom manipulantu. Do stanovitog olakšanja došlo je što je 1. IX. 1960. kao arhivist nastupio službu dotadašnji rukovodilac historijskog odjela Muzeja Slavonije u Osijeku kustos prof. Ive Mažuran, ali je potreban i predviđeni arhivski pomoćnik, što je vezano s proširenjem arhivskog prostora. Rješenje tome može se naći samo dodjelom nove zgrade, dok je odgovarajući smještaj mnogobrojne ugrožene arhivske građe na terenu moguć samo dobivanjem podzemnih arhivskih skladišta.

Uz uporni unutarnji i vanjski rad te publicističko i propagandno djelovanje arhiv se naročito istakao g. 1959. i 1960. propagandom za vrijeme Tjedna arhiva. Tada su s uspjehom za učenike srednjih škola sa područja osječkog Arhiva bila raspisana i nagradna natjecanja za radnje iz domaće prošlosti i o utiscima o osječkom Arhivu, s nagradama u vrijednosti od Din 20.000.—.

Posebni odjel ovoga Arhiva, Odjel za historiju Radničkog pokreta i Partije (**Partijski arhiv**), sa vlastitom upravom i vlastitim budžetom, nastavio je pod rukovodstvom prof. Stjepana Brlošića sa sustavnim radom na skupljanju arhivske dokumentacije Radničkog pokreta, NOR, Narodne Revolucije i Partije, sređivanju te građe te objavljivanju iste.

Dr. K. Firingar